

DŮM V PLAMENECH

Co že ho zabilo? Krev jeho krve, dech jeho dechu.
Proto žádný vrah. Prostě není, nebude.

Bulvár to přibarví: cosi v něm zavylo a exploze
hrudi nazdvihla zadky turistů ze zahrádek
a u svatého Apolináře střechu.

Čas vlka, utrousí jedni, měl děti, hlesnou druzí.

Děti netruchlí. Srdceryvně tu smrt kreslí, leč ukazují
rub, jen čistou prázdnou stranu.

Celé je to zvláštní: při pohledu do okna jejich pokoje
jako by tam hořelo a mraky jaktěživ neviděné válí
se nad městem a kroutí jak chapadla popálené
medúzy.